

[L. Rasmussen.]

buddt at nyde Spiritus i Finland, gør, at en Mand, der er paavirket af Spiritus, har begaaet et Retsbrud; og derfor maa der være flere Anholdelser der end her; det indrømmer jeg fuldstændig. Men jeg vil dog sige: Lad være med at tale om, at de 8 000 Anholdelser i Danmark skulde være et Argument for at indføre Forbud her!

Derefter kommer den forbavsende Bestemmelse, hvormed de Herrer har suppleret Beværterlovens § 29. Den højtærede Minister syntes, at det var en god Bestemmelse, den var bedre affattet her i § 24 end i Beværterloven. I Beværterlovens § 29 staar, at hvor det skønnes, at der kan være Fare for Uro eller Ufred, kan Politiet midlertidig forbyde Spiritusudskænkning. Det har man her kompletteret ved at sige:

„Ved særlige Løjligheder som Skifte- og Sessionsdage, Markeder, Arbejdsstandsninger, Massebesøg af Fiskere eller Søfolk og lignende Løjligheder kan Politiet i det Omfang, det skønner nødvendigt, som en forbigaaende Foranstaltning forbyde enten Udskænkning af eller Handel med og Fordeling af stærke Drikke.“

„Fiskere eller Søfolk“. Der nævnes ikke flere. Fiskere og Søfolk maa altsaa være særlig fordrukne.

Jeg har været til Stede i en By, hvor Dansk Fiskeriforening holdt sin Generalforsamling; der var altsaa et „Massebesøg“ af Fiskere. Jeg har ogsaa været til Stede i en By, hvor Jurister holdt Kongres. Og der blev drukket meget mere af Juristerne end af Fiskerne. Jeg vil derfor henstille til de ærede Forslagsstillere, at de ændrer § 24, saa der kommer til at staa: Ved særlige Løjligheder o. s. v., ved Massebesøg af Jurister, Fiskere eller Søfolk, kan Politiet forbyde o. s. v. Juristerne bør gaa foran Fiskerne. Jeg har overværet baade Dansk Fiskeriforenings og Juristernes Møder; og jeg har set, at Juristerne drikker langt taprere end Fiskerne; hvorfor skal Fiskerne saa have det Brændmærke her? At den højtærede Indenrigsminister er glad for det, forbavser mig ikke. (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Det har jeg ikke sagt!) Ja, Ministeren sagde, at det var en Forbedring.

Jeg er derfor bange for, at en Bestemmelse som den her foreslaaede, selv om den gik saa vidt som til Landsforbud, vilde øve den modsatte Virkning af den,

der tilsigtes. Man vilde for den lovlydige Borger, der maaske i Dag nyder en Snaps eller en Bajer til sin Mad, hindre dette; men de, der hengiver sig til Nydelsen af berusende Drikke, de skulde nok finde sig Stimulanser paa samme Maade, som vi har set det i Norge, i Amerika og i Finland. Man naar ikke, hvad man tilsigter; og derfor kan jeg ikke være medvirkende til, at dette Lovforslag gennemføres. Jeg vilde anse det for i allerhøjeste Grad uheldigt; og jeg er bange for, at man vilde naa det modsatte af det, man tilsigter.

Der er blevet talt om Ædruelighedsnævnene og deres Opgaver. Jeg vil gerne oplæse noget derom; det bliver lidt længere end de andre Citater, jeg har brugt; men jeg haaber, at den højtærede Formand vil tillade mig ogsaa at oplæse dette. Ædruelighedsnævnene har følgende Opgaver:

„at yde drikkfældige Personer og deres paarørende Raad og Støtte, at virke for Indførelse og Fremme af Undervisning vedrørende Alkoholspørgsmaalet i Omraadets Skoler og øvrige Læreanstalter og i det hele at støtte og fremme Oplysningsarbejdet vedrørende Alkoholspørgsmaalet, at vaage over Alkohollovgivningens Overholdelse, i hvilken Henseende Ædruelighedsnævnet har Ret til af vedkommende Politimester at forlange den Bistand, der skønnes fornøden.“

Retsforfølgning i Anledning af Overtrædelse af Alkohollovgivningen kan ikke nægtes, naar saadan af vedkommende Ædruelighedsnævn forlanges.

Overfor de kommunale Raad og Myndighederne at gøre Henstilling om saadanne Foranstaltninger, der skønnes hensigtsmæssige til Modvirkning af Alkoholbruget og dens Følger.“

Det er muligt, at disse Ædruelighedsnævn kan være praktiske — jeg har ikke rigtig gennemtænkt dette Spørgsmaal —, men eet ved jeg: at hvad der her staar som Ædruelighedsnævnenes Opgave, stod som de danske Afholdsforeningers Opgave, da jeg i 1892 blev Medlem, ja, jeg kan sige, at det, der her staar, er næsten Ord til andet, hvad der stod i Afholdsforeningernes Love i 1892.

Naar jeg i Dag ikke staar som Medlem af nogen Afholdsforening, til Trods for at jeg fremdeles ikke nyder Spiritus, er det, fordi Afholdsforeningerne pludselig slog om og kun interesserede sig for Forbud og atter Forbud. Den Gang Afholdsforeningerne blandt sine Opgaver og-